

PRECIZĂRI METODOLOGICE

1. Sursa datelor o reprezintă „Cercetarea statistică integrată privind activitatea de cercetare-dezvoltare și inovare a întreprinderilor din mediul de afaceri” – CDI-BES, chestionar disponibil la adresa <http://www.insse.ro/cms/>, prin care se culeg date privind resursele umane și cheltuielile de cercetare-dezvoltare cât și date referitoare la inovația în întreprinderi, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 995/2012 al Comisiei din 26 octombrie 2012, de stabilire a normelor de punere în aplicare a Deciziei 1608/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2003, privind producția și dezvoltarea statisticilor comunitare în domeniul științei și al tehnologiei.

Chestionarul este structurat în patru părți. Partea I și Partea III din chestionar se referă la inovația în întreprinderi și se bazează pe chestionarul european “Community Innovation Survey” (CIS) utilizat în toate statele membre ale Uniunii Europene și se colectează o dată la 2 ani. La nivel european, datele din CIS sunt principala sursă de informație pentru studierea comportamentului întreprinderilor privind inovația.

Rezultatele cercetării statistice respectă principiile directe propuse de OCDE/Eurostat și cuprinse în - Ghidul pentru culegerea și interpretarea datelor privind inovarea tehnologică - Manualul OSLO, ediția 2005.

2. Cercetarea statistică este de tip selectiv. Tipul de sondaj utilizat și procedeul de extragere a eșantionului este cel al sondajului stratificat cu selecție aleatoare simplă fără revenire în cadrul fiecărui strat, în care variabilele de stratificare sunt reprezentate de: activitatea economică, clasa de mărime a întreprinderii în funcție de numărul de salariați și regiunea de dezvoltare.

Cercetarea statistică se adresează tuturor întreprinderilor, indiferent de clasa de mărime și/sau de activitatea economică. Întreprinderile cu 100 salariați și peste sunt cercetate exhaustiv. Clasele de mărime după numărul de salariați sunt: 0-9 (micro), 10-49 (mici), 50-249 (mijlocii), 250 și peste (mari).

Populația totală a întreprinderilor cuprinse în sfera anchetei a fost de 28380, din care numărul unităților observate în cercetarea statistică **CDI BES 2014** a fost de 14699 întreprinderi. Din totalul acestora s-a selectat un număr de **9640 întreprinderi, cu mai mult de 9 salariați** din întreaga industrie și o parte a serviciilor (comerț cu ridicata, transport și depozitare, informații și comunicații, intermediari financiare și asigurări, activități de arhitectură și inginerie; activități de testări și analiză tehnică, cercetare-dezvoltare și publicitate și activități de studiere a pieței) **care au reprezentat sfera de cuprindere a întreprinderilor pentru statisticile inovației**, structurată în următoarele clase de mărime ale întreprinderilor, după numărul de salariați: 10-49 (mici), 50-249 (mijlocii), 250 și peste (mari).

Baza de selecție a eșantionului asigură o reprezentativitate calculată după cifra de afaceri de 95% din mulțimea totală a unităților active. Eroarea maxim admisă a estimațiilor este de $\pm 3\%$. **Rata de răspuns neponderată** a fost de **85,1% pentru sfera de cuprindere a statisticilor inovației**.

3. Concepte și definiții

Inovația reprezintă introducerea în întreprindere a unui **produs, proces nou sau semnificativ îmbunătățit**, a unei **metode noi de organizare sau de marketing**.

Inovația trebuie să aibă caracteristici sau intenții de utilizare noi sau care furnizează o îmbunătățire semnificativă față de ceea ce a fost înainte folosit sau vândut de către întreprindere. Cu toate acestea, o inovație poate eșua sau poate lua timp pentru a putea fi dovedită.

O inovație are nevoie să fie nouă sau îmbunătățită semnificativ numai pentru întreprindere. Ea poate fi dezvoltată inițial sau utilizată de alte întreprinderi.

Întreprinderile inovatoare sunt întreprinderile active care au lansat produse (bunuri sau servicii) noi sau semnificativ îmbunătățite pe piață sau au introdus procese noi sau semnificativ îmbunătățite sau noi metode de organizare sau de marketing.

Termenul se referă la toate tipurile de inovatori: de produs, de proces, de metode de organizare sau de metode de marketing, inclusiv de inovații nefinalizate sau abandonate.

Întreprinderile non-inovatoare sunt întreprinderile care nu au avut activitate inovatoare în perioada analizată. Aceste întreprinderi au răspuns la un set limitat de întrebări din ancheta statistică, cu privire la absența activității inovatoare.

Cheltuieli pentru activități inovatoare reprezintă cheltuielile efectuate de întreprinderi pentru realizarea următoarelor activități inovatoare: cercetare-dezvoltare internă, cercetare-dezvoltare externă, achiziții de utilaj, echipament și software, achiziții de cunoștințe externe (brevete, licențe, know-how etc) precum și a altor activități.

Finanțarea publică a inovației include sprijin financiar pe care îl primește întreprinderea de la diferite autorități: locale/regionale, guvern (ministere, instituții guvernamentale) de la Uniunea Europeană.

Cooperarea în domeniul inovației, înseamnă participare activă la proiecte comune de cercetare-dezvoltare și la alte proiecte referitoare la inovație, realizate cu alte întreprinderi sau instituții. Din această cooperare nu este neapărat necesar ca ambii parteneri să aibă beneficii comerciale imediate comune. Contractarea de lucrări, fără o colaborare activă, nu înseamnă cooperare.

Obstacolele întâmpinate de întreprinderi în realizarea inovațiilor se referă la: lipsa finanțării interne pentru inovație, lipsa de credit sau capital privat, lipsa angajaților calificați din întreprindere, dificultăți în obținerea unor subvenții guvernamentale sau subvenții pentru inovație, lipsa unor parteneri de colaborare, cerere de piață incertă pentru ideile de inovație, prea multă concurență pe piață.